

ЛЪЧЕЗАР СТАНЧЕВ
ПОДГОТОВКА С УМНО КУЧЕ

chitanka.info

Пенчо — палаво дете,
не желае да чете.
Ето класно наближава,
той с Асен се заиграва,
с него заедно ще учи...
И Асеновото куче
тича... бяга...
в ученето им помага...
То на задните крака
се изправя ей така
и със зъби от Асен
малка книжка получава.
Пенчо викна му тогава:
— Донеси ми я на мен!
„Можеш!“ — без да се забави,
то пред Пенчо се изправи.
— Пенчо, стана ли ти ясно,
че готов си ти за класно?
Белчо в клас ще взема аз...
Той бележчица от мене
със задачите решени
ще ти занесе завчас...
— Вярно, прав си! Хей, ура!
Пак ще падне днес игра!
А за класното е лесно...
Поиграха те чудесно.
Спаха сладко през нощта.
Рано-рано сутринта
трима тръгват през градината,
бърза весела дружината...
Белчо под палто прикрит е...
Хитро мигат му очите.
И по нищо не личи,
че е влязъл в клас. — Мълчи!
Класното Асен решава

и бележка му подава.
Пенчо му подшушва: — Хайде!
Дай бележчицата. Дай де!
Белчо нещо разсъждава
и бележката не дава.
— Белчо бе, ела насам,
после ще ти дам салам...
Белчо зъбите си стиска,
да я занесе не иска...
— Тръгвай, туй е много лесно,
обещал си, не е честно...
Белчо пет пари не дава,
нито мърда, нито шава,
а спотайва се хитрецьт...
Пенчо не получи пратката
и когато би звънецът,
празна даде си тетрадката.
Щом настана междучасие,
почна шум и разногласие.
Белчо в бялата си дрешка
мига, мига във средата,
стиска малката бележка,
сякаш казва на децата:
„Аз съм куче — смел пазач,
не двойкарски помагач!
И затуй не съм съгласно
да преписвате на класно!“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.